

CRITERII NOETHERIENE PENTRU UNELE ECUAȚII SINGULARE CU CONJUGARE COMPLEXĂ

Diana BĂCLEA*, conf. univ., dr.

Vasile NEAGU**, prof. univ., dr. hab.

*Universitatea de Stat din Cahul

**Universitatea de Stat din Moldova

Rezumat. În această lucrare se construiește simbolul operatorilor integrali singulari cu conjugare complexă. Se demonstrează că simbolul este o matrice de ordin variabil: în punctele unghiulare ale conturului de integrare ordinul este egal cu patru, iar în celelalte puncte ordinul este egal cu doi. Condițiile noetheriene și indicele operatorului se exprimă prin determinantul simbolului său.

Cuvinte cheie: operator integral singular, operator noetherian, simbol.

NOETHERIAN CRITERIA FOR SOME SINGULAR INTEGRAL EQUATIONS WITH COMPLEX CONJUGATION

Abstract. In this paper we construct the symbol of singular integral operators with complex conjugation. It is proved that the symbol is a variable matrix: its order is equal to four at the corner points of the contour of integration and is equal to two in other points. The Noetherian conditions and the index of operator are expressed by the determinant of its symbol.

Keywords: singular integral operator, noetherian operator, symbol.

I. Introducere

Fie Γ un contur orientat, închis și de tip Liapunov pe porțiuni, care împarte planul complex în domeniile F^+ și F^- ($\infty \in F^-$), t_1, \dots, t_n – punctele unghiulare ale conturului Γ cu unghiurile θ_k , formate în aceste puncte de tangentele laterale la Γ . În spațiul $L_p(\Gamma, \rho)$ considerăm ecuația integrală singulară

$$(A\varphi)(t) = a_1(t)\varphi(t) + a_2(t)\frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma} \frac{\varphi(\tau)}{\tau - t} d\tau + a_3(t)\overline{\varphi(t)} + a_4(t)\frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma} \frac{\overline{\varphi(\tau)}}{\tau - t} d\tau, \quad (1)$$

unde $\rho(t) = \prod_{k=1}^n |t - t_k|^{\beta_k}$ ($-1 < \beta_k < p - 1$) și $a_j(t)$ ($j = 1, 2, 3, 4$) sunt funcții continue în orice punct $t \in \Gamma$ cu excepția punctelor t_k ($k = 1, \dots, n$), în care există limitele finite $a(t_k \pm 0)$. În cele ce urmează este comod ca operatorul, generat de ecuația (1), să fie scris sub o altă formă. În acest scop facem următoarele notații:

$$a_1(t) + a_2(t) = a(t), \quad a_1(t) - a_2(t) = b(t),$$

$$a_3(t) + a_4(t) = c(t), \quad a_3(t) - a_4(t) = d(t),$$

$$(V\varphi)(t) = \overline{\varphi(t)}(t), \quad P = (I + S)/2 \quad \text{și} \quad Q = I - P,$$

unde S este operatorul integral singular cu nucleul Cauchy,

$$(S\varphi)(t) = \frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma} \frac{\varphi(\tau)}{\tau - t} d\tau \quad (t \in \Gamma).$$

Cu aceste notații operatorul (1) se scrie sub forma

$$A = aP + bQ + (cP + dQ)V . \quad (2)$$

Operatorul A devine liniar în spațiul $L_p(\Gamma, \rho)$ dacă acest spațiu este considerat peste câmpul numerelor reale. Notăm acest spațiu prin $\tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$.

În cazul conturului Liapunov operatorul A a fost studiat în monografia [1]. În determinarea condițiilor noetheriene pentru operatorul (2) un rol important l-a jucat faptul că în cazul conturului de tip Liapunov operatorul $VSV + S$ este compact în spațiul $L_p(\Gamma, \rho)$. Așa cum se arată în această lucrare, dacă conturul Γ are puncte unghiulare, atunci operatorul $VSV + S$ nu mai este compact și raționamentele din lucrările menționate mai sus nu pot fi aplicate. În plus, se demonstrează că înseși condițiile noetheriene pentru operatorul A depind și de mărimile unghiurilor de pe conturul Γ .

În această lucrare se construiește simbolul operatorilor integrali singulari cu conjugare complexă de forma (2). Se demonstrează că simbolul este o matrice de ordin variabil: în punctele t_k ($k = 1, \dots, n$) ordinul este egal cu patru, iar în celelalte puncte acest ordin este egal cu doi. Simbolul mai depinde de coeficienții operatorului, de spațiul $L_p(\Gamma, \rho)$ și de mărimile unghiurilor de pe conturul de integrare. Condițiile noetheriene și indicele operatorului A se exprimă prin determinantul simbolului său. Se stabilesc anumite relații dintre operatorii de forma (2) și problemele la frontieră de tip Riemann [1-3] pentru funcții analitice.

Rezultate similare sunt obținute și pentru operatorii $\sum_{j=1}^m \prod_{k=1}^r A_{jk}$, unde A_{jk} sunt operatori de forma (2).

II. Proprietăți ale operatorului $VSV + S$

Teorema 1. Fie Γ un contur închis de tip Liapunov. Atunci operatorul $VSV + S$ este compact în spațiul $L_p(\Gamma, \rho)$.

Demonstrație. Notăm prin Γ_0 cercul unitate ($\Gamma_0 = \{t : |t| = 1\}$) și prin S_0 operatorul S_{Γ_0} . Atunci

$$(VS_0V + S_0)\varphi = -\frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma_0} \frac{\varphi(\tau) \bar{d}\tau}{\bar{\tau} - \bar{t}} + \frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma_0} \frac{\varphi(\tau) d\tau}{\tau - t} = \frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma_0} \frac{\varphi(\tau) d\tau}{\tau} .$$

Așadar, dacă Γ este cercul unitate, atunci operatorul $VSV + S_0$ este compact în $L_p(\Gamma, \rho)$. Vom considera cazul în care Γ este orice contur Liapunov închis. Fie $v : \Gamma_0 \rightarrow \Gamma$ o aplicație care verifică condițiile: există derivata $v'(t)$ diferită de zero și $v'(t)$ satisface condițiile lui Hölder. Notăm cu $B : (L_p(\Gamma, \rho) \rightarrow (L_p(\Gamma_0, \rho_0))$, unde

$$\rho_0(z) = \prod_{k=1}^n |v(z) - v(z_k)|^{\beta_k} \quad (v(z_k) = t_k),$$

operatorul definit prin relația $(B\varphi)(z) = \varphi(v(z))$ ($z \in \Gamma_0$). Atunci

$$(BSB^{-1} - S_0)\varphi = \frac{1}{\pi i} \int_{\Gamma_0} \left(\frac{\nu'(\xi)}{\nu(\xi) - \nu(z)} - \frac{1}{\xi - z} \right) \varphi(\xi) d\xi . \quad (3)$$

Așa cum $\nu'(\xi)$ este diferită de zero și satisface condițiile lui Hölder, operatorul $BSB^{-1} - S_0$ are (a se vedea [4]) singularitate slabă pe $\Gamma_0 \times \Gamma_0$ și, prin urmare, este compact în spațiul $L_p(\Gamma, \rho)$. Deoarece operatorii V și B comută, din (3) și din cele deja demonstrate obținem că operatorul

$$B(VSV + S)B^{-1} - VS_0V - S_0 \quad (4)$$

este compact în $L_p(\Gamma, \rho)$, de aici rezultă că și $VSV + S$ de asemenea este compact în $L_p(\Gamma, \rho)$. Teorema este demonstrată.

O altă demonstrație a acestei teoreme poate fi găsită în [1, p.36].

Să arătăm că afirmațiile teoremei 1 sunt false dacă conturul Γ are puncte unghiulare. Să presupunem, de exemplu, că $\Gamma \supset \Gamma_1 \cup \Gamma_2$, unde Γ_1 și Γ_2 sunt segmente de dreaptă care unesc punctul $z=0$ cu $z=1$ și, respectiv $z=0$ cu $z=i$. În punctul $z=0 \in \Gamma$ conturul formează un unghi de măsură $\pi/2$. Vom arăta că în acest caz operatorul $VSV + S$ nu este compact în $L_2(\Gamma)$. Admitem, prin absurd, că $VSV + S \in \mathcal{T}(L_2(\Gamma))$. Fie X funcția caracteristică a lui Γ_2 și $M = X(VSV + S)$. Vom arăta că $M \notin \mathcal{T}(L_2(\Gamma))$ și, în consecință, vom obține o contradicție.

În spațiul $L_2(\Gamma)$ să considerăm șirul $\{\varphi_n(t)\}$ de funcții definit prin relațiile

$$\varphi_n(t) = \begin{cases} \sqrt{n}, & \text{pentru } t \in \left[0, \frac{1}{n}\right]; \\ 0, & \text{pentru } t \in \Gamma \setminus \left[0, \frac{1}{n}\right]. \end{cases} \quad n \in \mathbf{N}.$$

Avem $\|\varphi_n\|_{L_2(\Gamma)} = 1$. Vom arăta că din șirul $\psi_n = M\varphi_n$ nu se poate extrage niciun subșir convergent. În baza definiției operatorului M avem

$$\begin{aligned} (M\varphi_n)(t) &= X(t)(VSV + S)\varphi_n = \frac{X(t)\sqrt{n}}{\pi i} \int_0^{1/n} \left(\frac{1}{\tau - t} - \frac{1}{\tau - \bar{t}} \right) d\tau = \\ &= \frac{X(t)}{\pi i} \sqrt{n} \int_0^{1/n} \frac{t - \bar{t}}{(\tau - t)(\tau - \bar{t})} d\tau. \end{aligned}$$

Prin urmare,

$$\begin{aligned} \|M\varphi_n\|_{L_p(\Gamma)}^p &= \frac{n^{p/2}}{\pi^p} \int_{\Gamma} \left| \frac{t - \bar{t}}{(\tau - t)(\tau - \bar{t})} d\tau \right|^p |dt| = \\ &= c_p n^{p/2} \int_0^1 \left| \operatorname{arctg} \frac{1}{nt} \right|^p dt \leq c_p n^{\frac{p-2}{2}} \int_0^1 \left(\operatorname{arctg} \frac{1}{t} \right)^p dt \leq c_p n^{\frac{p-2}{2}} \int_0^{\infty} \left(\operatorname{arctg} \frac{1}{t} \right)^p dt = \tilde{c}_p n^{\frac{p-2}{2}}, \end{aligned}$$

unde c_p și \tilde{c}_p sunt constante ce depind numai de p . De aici rezultă că

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|M\varphi_n\|_{L_p(\Gamma)} = 0, \text{ pentru } 1 < p < 2.$$

Astfel, dacă șirul $\psi_n = M\varphi_n (\in L_2(\Gamma))$ ar conține un subșir convergent, atunci acest subșir ar converge în mod necesar la zero. Însă

$$\|\psi_n\|_{L_2(\Gamma)}^2 = \|M\varphi_n\|_{L_2(\Gamma)}^2 \geq \tilde{c}_p \int_0^n \operatorname{arctg}^2 \frac{1}{t} dt \geq \tilde{c}_p \int_0^1 \operatorname{arctg}^2 \frac{1}{t} dt > 0,$$

de unde rezultă că $\{\psi_n\}$ nu conține niciun subșir convergent în spațiul $L_2(\Gamma)$. Așadar, operatorul M nu este compact în spațiul $L_2(\Gamma)$.

III. Criterii noetheriene

Vom stabili că condițiile în care operatorul de forma (2) (și operatorii mai complicați) sunt de tip Noether se exprimă cu ajutorul determinantului simbolului. De aceea vom defini mai întâi simbolul operatorilor aI , P , Q și V . Notăm prin $a(t, \xi)$, $P(t, \xi)$, $Q(t, \xi)$ și $V(t, \xi)$ ($t \in \Gamma, -\infty \leq \xi \leq \infty$) simbolurile respective ale acestor operatori. Punem

$$a(t, \xi) = \begin{cases} \left\| \begin{array}{cc} a(t) & 0 \\ 0 & a(t) \end{array} \right\|, & \text{pentru } t \in \Gamma \setminus \{t_1, \dots, t_n\} \\ \left\| \begin{array}{cccc} a(t_k + 0) & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \overline{a(t_k + 0)} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & a(t_k - 0) & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \overline{a(t_k - 0)} \end{array} \right\|, & \text{pentru } t = t_k \ (k = 1, \dots, n), \end{cases} \quad (4)$$

$$P(t, \xi) = \begin{cases} \left\| \begin{array}{cc} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{array} \right\|, & \text{pentru } t \in \Gamma \setminus \{t_1, \dots, t_n\}, \\ \frac{1}{z_k^{2\pi} - 1} \left\| \begin{array}{cccc} z_k^{2\pi} & 0 & -z_k^{\theta_k} & 0 \\ 0 & -1 & 0 & z_k^{2\pi - \theta_k} \\ z_k^{2\pi - \theta_k} & 0 & -1 & 0 \\ 0 & -z_k^{\theta_k} & 0 & z_k^{2\pi} \end{array} \right\|, & \text{pentru } t = t_k \ (k = 1, \dots, n), \end{cases} \quad (5)$$

unde $z_k = \exp(\xi + i \frac{1 + \beta_k}{p})$ ($-\infty \leq \xi \leq +\infty$).

$$Q(t, \xi) = E(t) - P(t, \xi) \text{ în care } E(t) = \begin{cases} \left\| \begin{array}{cc} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{array} \right\|, & \text{pentru } t \in \Gamma \setminus \{t_1, \dots, t_n\}, \\ \left\| \begin{array}{cccc} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right\|, & \text{pentru } t = t_k \ (k = 1, \dots, n). \end{cases} \quad (6)$$

În sfârșit,

$$V(t, \xi) = \begin{cases} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, & \text{pentru } t \in \Gamma \setminus \{t_1, \dots, t_n\}, \\ \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}, & \text{pentru } t = t_k \ (k = 1, \dots, n). \end{cases} \quad (7)$$

Dacă operatorul A are forma (2), atunci simbolul lui, $A(t, \xi)$, îl definim prin relația

$$A(t, \xi) = a(t, \xi)P(t, \xi) + b(t, \xi)Q(t, \xi) + (c(t, \xi)P(t, \xi) + d(t, \xi)Q(t, \xi))V(t, \xi). \quad (8)$$

Dacă $a, b, c, d \in CP_m(\Gamma)$, atunci simbolul operatorului $A \in L(L_p^m(\Gamma, \rho))$ se definește prin relația (8), în care $a(t, \xi), b(t, \xi), c(t, \xi)$ și $d(t, \xi)$ sunt respectiv matrice de ordinul $2m$, sau $4m$, definite de egalitățile (4).

Teorema 2. Operatorul

$$A = aP + bQ + (cP + dQ)V$$

($a, b, c, d \in CP(\Gamma)$) este noetherian în spațiul $\tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$, dacă și numai dacă

$$\det A(t, \xi) \neq 0 \ (t \in \Gamma, -\infty \leq \xi \leq \infty).$$

În prealabil vom demonstra două leme.

Lema 1. Operatorul A este noetherian în spațiul $\tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$, dacă și numai dacă în spațiul

$\tilde{L}_p^2(\Gamma, \rho) = \tilde{L}_p(\Gamma, \rho) \times \tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$ este noetherian operatorul

$$\tilde{A} = \begin{pmatrix} aP + bQ & cP + dQ \\ \bar{c}VPV + \bar{d}VQV & \bar{a}VPV + \bar{b}VQV \end{pmatrix}. \quad (9)$$

În plus, $Ind A = \frac{1}{2} Ind \tilde{A}$.

Demonstrație. Are loc [5] identitatea

$$\begin{pmatrix} X + YW & 0 \\ 0 & X - YW \end{pmatrix} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} I & W \\ I & -W \end{pmatrix} \begin{pmatrix} X & Y \\ WY & WX \end{pmatrix} \begin{pmatrix} I & I \\ W & -W \end{pmatrix}, \quad (10)$$

unde X, Y, W sunt orice operatori liniari și mărginiți care acționează într-un spațiu Banach \mathbf{B} și $W^2 = I$.

În identitatea (10) punem $X = aP + bQ$, $Y = cP + dQ$, atunci

$$\tilde{A} = H \begin{pmatrix} A & 0 \\ 0 & A_1 \end{pmatrix} H^{-1}, \quad (11)$$

unde

$$A_1 = aP + bQ - (cP + dQ)V, \quad H = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} I & I \\ V & -V \end{pmatrix}.$$

Fie $(M\varphi)(t) = i\varphi(t)$, atunci se verifică imediat că $MA_1M^{-1} = A$ și afirmațiile lemei rezultă din egalitatea (11).

Observația 1. Fie Γ de tip Liapunov, atunci în baza teoremei 1 avem $VSV = S + T_1$ și, prin urmare, $VPV = Q + T_2$, $VQV = P + T_3$, unde $T_j \in \mathcal{T}(\tilde{L}_p(\Gamma, \rho))$ ($j=1,2,3$). De aici rezultă că operatorul \tilde{A} diferă de operatorul

$$\tilde{A}_0 = \begin{vmatrix} a & c \\ d & b \end{vmatrix} P + \begin{vmatrix} a & c \\ c & a \end{vmatrix} Q$$

printr-un termen compact.

Operatorul \tilde{A}_0 este un operator integral singular cu coeficienți matriceali continui pe porțiuni. Pentru acești operatori sunt cunoscute [5] condițiile în care ei sunt de tip Noether. Aceste condiții constau în faptul că $\det \tilde{A}_0(t, \xi) \neq 0$ pentru orice $(t, \xi) \in \Gamma \times \bar{\mathbb{R}}$. Se observă că în acest caz $\det \tilde{A}_0(t, \xi)$ coincide cu $\det A(t, \xi)$, definit de egalitatea (8).

Din lema 1 rezultă

Corolarul 2. Fie Γ de tip Liapunov. Pentru ca operatorul A să fie noetherian este necesar și suficient ca

$$\det A(t, \xi) \neq 0 (t \in \Gamma, -\infty \leq \xi \leq \infty).$$

Lema 2. Operatorul A este local noetherian în punctul $t_0 \in \Gamma \setminus \{t_1, \dots, t_n\}$, dacă și numai dacă

$$\det A_0(t, \xi) \neq 0 (-\infty \leq \xi \leq \infty).$$

Demonstrație. Notăm cu $u(t_0) \subset \Gamma \setminus \{t_1, \dots, t_n\}$ o vecinătate a punctului t_0 . Fie $\tilde{\Gamma}$ un contur închis Liapunov care conține vecinătatea $u(t_0)$. În spațiul $\tilde{L}_p(\tilde{\Gamma})$ considerăm operatorul

$$B = \tilde{a}\tilde{P} + \tilde{b}\tilde{Q} + (\tilde{c}\tilde{P} + \tilde{d}\tilde{Q})V,$$

unde $\tilde{P} = (I + S_{\tilde{\Gamma}})/2$, $\tilde{Q} = I - \tilde{P}$, iar $\tilde{a}, \tilde{b}, \tilde{c}, \tilde{d}$ sunt funcții continue pe $\tilde{\Gamma}$, restricțiile cărora pe $u(t_0)$ coincid cu funcțiile a, b, c, d . Evident, operatorii A și B sunt cvasi-echivalenți în punctul t_0 . Prin urmare, ambii sunt în același timp locali noetherieni în punctul t_0 . Conform corolarului 2, condiția $\det B(t_0, \xi) \neq 0 (\xi \in \bar{\mathbb{R}})$ este necesară și suficientă în care B este local noetherian în punctul t_0 . Așa cum $\det B(t, \xi) = \det A(t_0, \xi)$, lema este demonstrată.

Demonstrația teoremei. În baza lemei 2, este îndeajuns să arătăm că condiția $\det A(t_k, \xi) \neq 0 (-\infty \leq \xi \leq \infty)$ este necesară și suficientă în care operatorul A este noetherian în punctul t_k ($k=1, \dots, n$).

Presupunem pentru început că $n=1$. De rând cu conturul Γ considerăm conturul $\Gamma_1 (= \Gamma_{\theta_1})$, care are de asemenea un singur punct unghiular z_1 de aceeași măsură $\theta = \theta(t_1)$ cu proprietatea că dacă $z \in \Gamma_1$, atunci și punctul $\bar{z} \in \Gamma_1$. Prin urmare, $z_1 = 0$. Atunci există o aplicație $\mu: \Gamma_1 \rightarrow \Gamma$, astfel încât $\mu'(t) \neq 0$ ($t \in \Gamma_1$) și satisface condițiile Hölder. Notăm cu $B: L_p(\Gamma, \rho) \rightarrow L_p(\Gamma_1, \rho_1)$ ($\rho(t) = |t - t_1|^{\beta_1}$, $\rho_1(t) = |z|^{\beta_1}$) operatorul

$$(B\varphi)(z) = \varphi(\mu(z)).$$

Avem $BaB^{-1} = a_1I(a_1(z) = a(\mu(z)))$, $BVB^{-1} = V$ și $BSB^{-1} = S_1 + T_1$, unde $S_1 = S_{\Gamma_1}$ și $T_1 \in \mathbf{T}(L_p^2(\Gamma_1, \rho_1))$. Ținând cont de acestea, obținem:

$$\tilde{B}\tilde{A}\tilde{B}^{-1} = \left\| \begin{array}{cc} a_1P_1 + b_1Q_1 & c_1P_1 + d_1Q_1 \\ \bar{c}_1VP_1V + \bar{d}_1VQ_1V & \bar{a}_1VP_1V + \bar{b}_1VQ_1V \end{array} \right\| + T, \quad (12)$$

unde

$$\tilde{B} = \left\| \begin{array}{cc} B & 0 \\ 0 & B \end{array} \right\|, P_1 = (I + S_1)/2, Q_1 = I - P_1 \quad \text{și } T \in \mathbf{T}(L_p^2(\Gamma_1, \rho_1)).$$

Notăm cu W operatorul de translație, definit prin relația

$$(W\varphi)(z) = \varphi(\omega(z)),$$

unde $\omega(z) = \bar{z}$ ($z \in \Gamma_1$). Observăm că derivata $\omega'(z)$ este discontinuă în punctul $z = 0$, și $\omega'(+0) = \exp(i\theta_1)$, $\omega'(-0) = \exp(-i\theta_1)$. Se verifică ușor că

$$VS_1V = WS_1W \quad (13)$$

Înlocuind (13) în (12) și utilizând lema 1, obținem că operatorul A este local noetherian în punctul t_1 , dacă și numai dacă această proprietate o are în punctul $z = 0$ operatorul

$$M_1 = \left\| \begin{array}{cc} a_1P_1 + b_1Q_1 & c_1P_1 + d_1P_1 \\ \bar{c}_1WP_1W + \bar{d}_1WQ_1W & \bar{a}_1WP_1W + \bar{b}_1WQ_1W \end{array} \right\|.$$

Operatorul M_1 este un operator integral singular cu translația W studiat în lucrarea [7]. Din această lucrare obținem că operatorul M_1 este local noetherian în punctul $z = 0$, dacă și numai dacă $\det M_1(0, \xi) = 0$ ($\xi \in \bar{\mathbf{R}}$). Așa cum $\det A(t_1, \xi) = \det M_1(0, \xi)$, rezultă că pentru $n = 1$ teorema este demonstrată.

Trecem la cazul general. Fie $u_k = u(t_k) (\subset \Gamma)$ o vecinătate a punctului t_k ce nu conține niciun punct $t_j \neq t_k$. Ca și mai sus considerăm conturul $\Gamma_k (= \Gamma_{\theta_k})$ cu un singur punct unghiular $z = 0$ și cu condiția că împreună cu orice punct z conține și punctul \bar{z} . Notăm cu μ_k o aplicație a vecinătății u_k pe o vecinătate $v_k = v_k(0) (\subset \Gamma_k)$ și, în plus, $\mu_k(t_k) = 0$. Așa cum Γ și Γ_k în punctul t_k și, respectiv, în $z = 0$ formează unghiuri de aceeași măsură θ_k , atunci μ_k poate fi aleasă astfel încât $\mu_k'(t) \neq 0$ ($t \in u(t_k)$) și această derivată să satisfacă condițiile lui Holder. Dacă $f \in CP(\Gamma)$, atunci convenim ca prin $f_k(z) (z \in v_k(0))$ să notăm funcția $f(\mu_k^{-1}(z))$, unde μ_k^{-1} este inversa lui μ_k . Prelungim funcțiile $a_k(z), b_k(z), c_k(z), d_k(z)$ prin continuitate pe conturul Γ_k și le notăm prin aceleași litere.

În spațiul $L_p^2(\Gamma_k, |z|^{\beta_k})$ considerăm operatorul

$$M_k = \left\| \begin{array}{cc} a_k P_k + b_k Q_k & c_k P_k + d_k Q_k \\ \bar{c}_k W P_k W + \bar{d}_k W Q_k W & \bar{a}_k W P_k W + \bar{b}_k W Q_k W \end{array} \right\|,$$

unde $(W\varphi)(z) = \varphi(\bar{z})$ și $S_k = S_{\Gamma_k}$. Operatorul \tilde{A} , definit de relația (11), este cvasi-echivalent în punctul t_k cu operatorul M_k în punctul $z = 0$:

$$T_{\mu_k} P_{u_k} \tilde{A} P_{u_k} T_{\mu_k}^{-1} \sim P_{v_k} M_k P_{v_k},$$

unde

$$(P_F \varphi)(t) = \begin{cases} \varphi(t), & t \in \Gamma, \\ 0, & t \in \Gamma \setminus F, \end{cases} \quad (T_{\varphi} f)(t) = \begin{cases} f(\varphi(t)), & t \in u, \\ 0, & t \in \Gamma \setminus u. \end{cases}$$

Prin urmare, \tilde{A} și M_k simultan sunt operatori local noetherini (\tilde{A} în punctul t_k iar operatorul M_k în $z = 0$). În baza teoremei 2, operatorul M_k are această proprietate dacă și numai dacă $\det M_k(0, \xi) \neq 0$ ($\xi \in \bar{\mathbb{R}}$). Rămâne să ne convingem că $\det M_k(0, \xi) = \det A(t, \xi)$ și teorema este demonstrată.

În calitate de consecință se poate formula următorul rezultat

Teorema 3. Fie funcțiile a, b, c și d aparțin mulțimii $CP_m(\Gamma)$. Operatorul

$$A = aP + bQ + (cP + dQ)V$$

este noetherian în spațiul $L_p^m(\Gamma, \rho)$, dacă și numai dacă

$$\det A(t, \xi) \neq 0 \quad (t \in \Gamma, \xi \in \bar{\mathbb{R}}).$$

Fie operatorul A are forma

$$A = \sum_{j=1}^r A_{j1} A_{j2} \dots A_{js},$$

unde $A_{jk} = a_{jk}P + b_{jk}Q + (c_{jk}P + d_{jk}Q)V$ ($a_{jk}, b_{jk}, c_{jk}, d_{jk} \in CP_m(\Gamma)$).

Definim simbolul operatorului A în felul următor

$$A(t, \xi) = \sum_{j=1}^r A_{j1}(t, \xi) A_{j2}(t, \xi) \dots A_{js}(t, \xi),$$

unde $A_{jk}(t, \xi)$ este simbolul operatorului A_{jk} . Cu ajutorul teoremei 2, repetând raționamentele de la demonstrația teoremei 1, se obține ușor următorul rezultat.

Teorema 4. Operatorul A este noetherian în spațiul $L_p^m(\Gamma, \rho)$, dacă și numai dacă

$$\det A(t, \xi) = \det \sum_{j=1}^r \prod_{k=1}^s A_{jk}(t, \xi) \neq 0, \quad (t \in \Gamma, \xi \in \bar{\mathbb{R}}).$$

IV. Observații de incheiere

În această secțiune se arată că condițiile în care operatorul $A = aP + bQ + (cP + dQ)V$ este noetherian depind de prezența punctelor unghiulare pe conturul Γ și de măsura acestor unghiuri.

În secțiunea 1 s-a demonstrat că operatorul $VSV + S$ nu este, în general, compact în spațiul $\tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$. Cu ajutorul teoremei 2 se poate demonstra că $VSV + S \in \mathbf{T}(L_p(\Gamma, \rho))$, dacă și numai dacă conturul Γ este de tip Liapunov. Într-adevăr, suficiența este stabilită de teorema 1. Fie Γ un contur Liapunov pe porțiuni și t_0 un punct unghiular cu unghiul $\theta_0 = \theta(t_0)$ ($0 < \theta_0 < \pi$). Amintim că dacă operatorul $VSV + S$ se presupune compact în spațiul $L_p(\Gamma, |t - t_0|^{\beta_0})$, atunci operatorul $A_\lambda = VSV + S - \lambda I$ trebuie să fie noetherian pentru orice $\lambda \in \mathbf{C} \setminus \{0\}$.

Simbolul operatorului A_λ în punctul t_0 are forma

$$A_\lambda(t_0, \xi) = \begin{vmatrix} -\lambda & 0 & \omega(\xi) & 0 \\ 0 & -\lambda & 0 & \omega(\xi) \\ \omega(\xi) & 0 & -\lambda & 0 \\ 0 & \omega(\xi) & 0 & -\lambda \end{vmatrix},$$

unde

$$\omega(\xi) = 2 \cdot \frac{\exp[(2\pi - \theta_0)(\xi + i(1 + \beta_0)/p)] - \exp[\theta_0(\xi + i(1 + \beta_0)/p)]}{\exp[2\pi(\xi + i(1 + \beta_0)/p)] - 1}.$$

În baza teoremei 1, operatorul A_λ este noetherian dacă și numai dacă $\det A_\lambda(t, \xi) \neq 0$ ($t \in \Gamma, -\infty \leq \xi \leq \infty$). În particular, pentru toate valorile lui λ care verifică condițiile

$$\det A_\lambda(t_0, \xi) = 0 \quad (-\infty \leq \xi \leq \infty)$$

operatorul A_λ nu este noetherian în $\tilde{L}_p(\Gamma, |t - t_0|^{\beta_0})$. Adică pentru toate valorile $\lambda = \pm \omega(\xi)$ ($-\infty \leq \xi \leq \infty$) operatorul A_λ nu este noetherian. Așa cum $\theta_0 \neq \pi$, rezultă că $\omega(\xi) \neq 0$. Am obținut o contradicție cu ipoteza.

Simbolul operatorului

$$A = aP + bQ + (cP + dQ)V$$

depinde de măsurile unghiurilor formate de tangentele laterale în punctele conturului Γ . Aceasta se vede din definiția simbolului operatorilor P și Q . Dacă considerăm $c(t) \equiv d(t) \equiv 0$, atunci operatorul A are forma $A = aP + bQ$, și, după cum se cunoaște [3,4,8], condițiile în care el este noetherian nu depind de unghiurile $\theta(t_k)$, cu toate că simbolul definit în această lucrare depinde, în mod explicit, de $\theta(t_k)$. În legătură cu aceasta, apare firesc întrebarea dacă este esențială dependența simbolului operatorului A de mărimile $\theta(t_k)$ ($k = 1, \dots, n$). Altfel spus, condițiile în care operatorul $A(|c(t)| + |d(t)| \neq 0)$ este noetherian depind într-adevăr de $\theta_k = \theta(t_k)$? Vom arăta că răspunsul la această întrebare este afirmativ.

Fie $A = (1 + \sqrt{2})P + (1 - \sqrt{2})Q + V$.

Dacă conturul Γ este de tip Liapunov, atunci operatorul A este noetherian în toate spațiile $\tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$. Fie conturul Γ posedă un punct unghiular t_0 cu unghiul $\theta(t_0) = \frac{\pi}{2}$ și $p = 2$.

Atunci simbolul acestui operator în punctul $(t_0, 0)$ are forma

$$A(t_0, 0) = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1+i & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1-i \\ 1-i & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1+i & 1 & 1 \end{vmatrix}$$

și $\det A(t_0, 0) = 0$. Astfel, operatorul

$$A = (1 + \sqrt{2})P + (1 - \sqrt{2})Q + V$$

nu este noetherian în spațiul $\tilde{L}_2(\Gamma)$. Acest exemplu ne arată că prezența punctelor unghiulare influențează în mod esențial condițiile noetheriene ale operatorului (2).

În încheierea acestei secțiuni considerăm problema generalizată la frontiera lui Riemann, care constă în următoarele [9]. Să se determine două funcții analitice $\Phi^+(z)$ și $\Phi^-(z)$ în F^+ și, respectiv, în F^- cu următoarele proprietăți: pot fi reprezentate în F^+ și, respectiv, în F^- cu ajutorul integralei lui Cauchy; valorile la limită $\Phi^+(t)$ și $\Phi^-(t)$ pe conturul Γ aparțin spațiului $L_p(\Gamma, \rho)$; limitele $\Phi^+(t)$ și $\Phi^-(t)$ la frontieră satisfac condițiile

$$\Phi^+(t) = a(t)\Phi^-(t) + b(t)\overline{\Phi^-(t)} + c(t), \quad (14)$$

unde a, b, c sunt funcții cunoscute. În cazul conturului Liapunov teoremele lui Noether pentru problema (14) sunt demonstrate în lucrările [1,2] ș.a. Din aceste lucrări se deduce, în particular, că dacă $a, b, c \in C(\Gamma)$, atunci problema la frontieră (14) este noetheriană dacă și numai dacă $|a(t)| \neq 0 (\forall t \in \Gamma)$. În cazul conturului Liapunov pe porțiuni are loc următorul rezultat.

Teorema 5. Problema la frontieră Riemann (14) este noetheriană în spațiul $\tilde{L}_p(\Gamma, \rho)$ dacă și numai dacă sunt verificate condițiile:

(i) $|a(t)| > 0, \forall t \in \Gamma$;

(ii) $|a(t_k)|^2 - |b(t_k)|^2 \left(\frac{z_k^{2\pi - \theta_k} - z_k^{\theta_k}}{z_k^{2\pi} - 1} \right) \neq 0$ pentru orice $k = 1, \dots, n$ și orice $t \in \Gamma$, unde

$$z_k = \exp(\xi + i(1 + \beta_k)/p), \quad -\infty \leq \xi \leq \infty.$$

Demonstrația se face în mod obișnuit. Cu ajutorul formulelor lui Plemelj și Sohotski de la problema (14) se trece la o ecuație integrală singulară cu conjugare complexă, se scrie simbolul acestei ecuații, apoi se aplică teorema 2.

Observăm că în cazul conturului Liapunov pe porțiuni condițiile noetheriene pentru problema (14) depind, de asemenea, de mărimile unghiurilor θ_k și, în plus, depind și de coeficientul $b(t)$, ceea ce nu se observă în cazul conturului Liapunov.

Rezultatele acestei lucrări pot fi extrapolat și la cazul în care conturul este format dintr-un număr finit de curbe Liapunov pe porțiuni fără puncte de auto-intersecție.

V. Concluzii

Metodele algebrelor Banach cu simbol au permis stabilirea criteriilor noetheriene pentru ecuațiile singulare cu conjugare complexă în cazul conturului de tip Liapunov pe porțiuni. Metodele utilizate și rezultatele obținute în această lucrare pot fi folosite în studiul ulterior al operatorilor singulari în vederea lărgirii clasei de contururi de integrare (*de exemplu cu puncte de auto-intersecție*), a spațiilor de cercetare, precum și a coeficienților operatorilor.

Bibliografie

1. Kravcenko V., Litvinchiuk G. Introduction to the Theory of Singular Integral Operators with Shift. Kluwer, 2012.
2. Muskelischvili N. Singular integral equations. Moskva: Fizmatgiz, 1962.
3. Gohberg I., Krupnik N. One-dimensional Linear Singular Integral Equations. vol. 1, Operator Theory 53. Basel-Boston: Birkhäuser, 1992.
4. Krupnik N. Banach Algebras with Symbol and Singular Integral Operators. Operator Theory, 26. Basel-Boston: Birkhäuser, 1987.
5. Gohberg I., Krupnik N. Extension theorems for invertibility symbols in Banach algebras. Operator Theory, 15. Basel-Boston: Birkhäuser, 1992. pp. 991-1008.
6. Neaga V. The symbol of singular integral operators with conjugation the case of piecewise Lyapunov contour. American Math. Society, vol.27, №1, 1983. pp. 173-176.
7. Krupnik N., Neaga V. О сингулярных операторах со сдвигом в случае кусочно-ляпуновского контура. Soobsch. Akad. Nauk Gruz SSR, 76 (1974). с. 25-28.
8. Duduchava R. Integral equations with fixed singularities. Leipzig: Teubner, 1979.
9. Neagu V. On the Riemann boundary value problem in the case of a piecewise Lyapunov contour. In: Proceedings of the Fourth Conference of Mathematical Society of the Republic of Moldova, Chișinău, 2017. pp.305-310.